

РЕШЕНИЕ

№ 12521

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2423** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от 19.02.2024г. на М. С. Н., гражданин на Р. Ф., ЛНЧ [ЕГН], чрез процесуален представител, срещу Решение № 2132/01.02.2024г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С Решение №5666/20.0.2025г. АССГ, Първо отделение, 20-ти състав по адм. дело № 1997/2024г. на АССГ съдът е отхвърлил жалбата.

С Решение № 1879/26.02.20225г. на ВАС, Трето отделение по адм. дело №7044/2024г. на ВАС, съдът е отменил решението на АССГ в частта за отказ от предоставяне на хуманитарен статут и е върнал делото за разглеждане от друг състав в отменената част, като е оставил в сила Решението на АССГ в останалата му част.

В жалбата до АССГ се твърди, че оспореното решение е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че в оспорения акт неправилно са анализирани

фактите, свързани с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход. Изложени са твърдения, че спрямо жалбоподателя са налице основанията на чл.9 ал.1 т.2 ЗУБ. Счита, че решаващият орган не се е съобразил с разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ.

В съдебно заседание е посочено, че налице заплахата от мобилизация на руския гражданин, като отделно от това, докато е бил на територията на Русия жалбоподателят е имал критично поведение спрямо войната в У., извършен е обиск в дома му и е заплашен с насилие от представители на силови структури. Твърди се, че при пристигането му в България той активно е участвал в протести, пише в социалните мрежи против режима на П.. Пзовава се на справки от ДАБ в частта за нарушение на човешките права в Русия, като в Русия са приети нови репресивни закони, за което е предоставил доказателства в съдебно заседание. По същество се иска отмяна на решението.

Ответникът- Председателят на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, чрез процесуалния си представител, в съдебното заседание оспорва жалбата, като счита решението за правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и същото е в съответствие с материалния и процесуалния закон. Сочи, че жалбоподателят е напуснал легално държавата си по произход, без възпрепятстване от страна на руските официални власти. Посочва, че твърденията за призоваването му за мобилизация и за извършен обиск в дома на жалбоподателя в Русия не са подкрепени с доказателства

Прокурор от Софийска градска прокуратура в съдебно заседание изразява становище за основателност на жалбата.

Административен-съд С.-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.09.2022г. М. С. Н. е подал молба за предоставяне на международна закрила с № РД-09-3316 от 12.09.2022 г. до председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС. /л.45/

Във връзка с подадената молба е съставен Регистрационен лист, съдържащ данни на жалбоподателя /л. 42/.

По делото са представени доказателства, видно от които жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ).

На 15.11.2022г. е получено писмо от ДАНС с изразено становище, че не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя, в случай че отговоря на условията на ЗУБ. /л.27/

На 06.12.2022 г. е проведено интервю с М. С. Н., за което е съставен протокол /л.22/.

За преценката на основателността на подадената молба за международна закрила, е изготвена справка от 22.03.2024 на дирекция „Международна дейност“ в ДАБ при МС /л. 85 / за изясняване на актуалната обществено-политическа обстановка в Руската

Ф., в която е посочено общо положение в страната; актуална икономическа и политическа обстановка в Русия; характер и особености на военната служба в Русия; наказанията, които отказват военна служба и в каква степен същите биват изпълнявани на практика, участие на руска армия във военните действия в У.-професионални войници/или наборници; посочено е, че на 31.03.2022г. руският президент е подписал указ, разпореждащ набирането на 134 500 нови наборници в армията, а в края на август 2022г. руските власти издават заповед за увеличаване на размера на армията, като управляващите избягват обявяването на военно положение. В справката е посочено, че във войната се сражават професионални и договорни войници с членове на частни охранителни и военни компании и лично вербувани мъже. Посочено, че към датата на изготвяне на справката призовки получават руснаци, които са служили в армията и имат боен опит. Посочено е, че няма скрита мобилизация в смисъл на принудително призоваване за участие в бойни действия в У..

По делото е представена справка относно риска от преследване на лица от мъжки пол поради обявената в Русия мобилизация (л. 65-74). Предоставен е и военен билет АК № 1395204 на М. С. Н. (л. 76-83).

Решение № 2132/01.02.2024г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. /л.9/ В мотивите си административният орган е приел, че от доказателствата по преписката не може да се направи извод за наличието на основателни опасения за преследване по някое от визираните в ЗУБ основания по чл. 8, ал. 1. Прието е, че заявеният страх да не бъде мобилизиран, не обосновава мотив за предоставяне на статут на бежанец. Органът е достигнал до извод за липса на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, като е посочено, че въз основа на събраните по делото доказателства е установено, че молителят не е бил принуден да напусне родината си, поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Видно от писмо от ДАБ при МС изх. №689/06.11.2018г. решението е връчено на 08.02.2024г. , а жалбата е подадена до АССГ на 19.02.2024г.

В хода на административното производство е представена справка от 24.10.2024г. , от 23.01.2025г. и от 18.02.2025г. на дирекция „Международна дейност“ в ДАБ при МС /л. 38 и л.60 / за изясняване на актуалната общественно-политическа обстановка в Р. Ф..

В съдебно заседание жалбоподателят е представил статии относно Руската федерация, разпечатки от телефон, за които са изложени твърдения в съдебно заседание, че е извършен превод през Револют на сумата в размер на 27 криптовалута, преведени по линк за елита на Въоръжените сили на У. на 10. Март /без посочване на година/ и още един превод от 57 единици криптовалута със статус „в обработка“, както и снимки от Ф. на име „С. М.“ с дата 21. Февруари /без посочване на година/ с публикация за 3.; от 16 февруари /без дата/ с цитат от Новия завет-М. 10:28, от 11 февруари.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е

неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 48, ал. 1 ЗУБ. Спазени са административнопроизводствените правила - от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. След провеждане на интервюто текстът на протокола му е преведен на разбираем от него арабски език, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Доколкото с Решение № 1879/26.02.20225г. на ВАС, Трето отделение по адм. дело №7044/2024г. на ВАС, съдът е отменил решението на АССГ в частта за отказ от предоставяне на хуманитарен статут и е върнал делото за разглеждане от друг състав в отменената част, като е оставил в сила Решението на АССГ в останалата му част, извън предмета на настоящото дело е дали обжалваното решение на Председателя на ДАБ е издадено и в съответствие с материалния закон в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец.

В частта за отказ от предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя обжалваното решение е издадено в противоречие с материалния закон. Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в"

от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални. В случая, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията, направени по време на интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за Руската федерация на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС.

В случая, следва да бъдат взети предвид и представените в хода на съдебното производство доказателства, а именно- военен билет, който е индикация за опасност от мобилизация. Въпреки, че в справките на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС е посочено, че управляващите избягват обявяването на военно положение и че във войната се сражават професионални и договорни войници, както и че призовки получават руснаци, които са служили в армията и имат боен опит, следва да бъде обсъдено и преценено от административния орган дали наличието на военни билет води на извода, че жалбоподателят е лице, което подлежи на мобилизация с оглед изложеното в справката.

Съдът не кредитира представените доказателства от жалбоподателя в съдебно заседание с твърдения за извършен превод –криптовалута по линк на въоръжените сили. На първо място, не става ясно датата на превода от 27 единици, на каква сума в рубли, лева, долари или евро се изчислява, от кого е извършен превода, на кого са

преведени парите, ако действително такъв превод е осъществен, предвид различията в буквите и цифрите, за които са възраженията от страна на ответника. По същия начин съдът не кредитира и твърдения превод в размер на 57 единици, като освен горепосочено, следва да се отбележи, че той е със статус „в обработка“. По същия начин съдът подхожда и към представените снимки от Ф., като не ги кредитира, тъй като не става ясно годината, в която са направени, а ако се приеме, че е 2025г. се поставя въпроса от момента на пристигането на жалбоподателя в България от 2022 дали има други такива и в този смисъл дали направените изявления в социалната мрежа /ако действително се приеме, че са направени/ не са „целеви“ с оглед воденото съдебно производство. Нещо повече-регистрацията на едно лице с дадено име в социалните мрежи не е обвързана с действителната самоличност на лицето. Отделно от това, голяма част от изявленията имат съдържание, което не може да бъде възприето като протест срещу управляващите в Руската федерация.

Съдът не кредитира и твърденията за извършен обиск в дома на жалбоподателя в Русия, както и отправени спрямо него заплахи, тъй като същите не са подкрепени с никакви доказателства по делото, от една страна, а от друга-твърденията за посочените репресивни мерки спрямо жалбоподателя са в противоречие с легалното му напускане на страна.

В случая, обаче, предвид новите справки за Руската федерация, в които се изложени твърдения за нарушаване на човешките права, от една страна, а от друга –представения военен билет, административният орган следва да се проведе ново интервю с оспорващия, като се поставят конкретни въпроси и в съответствие с тях да се извърши нова преценка дали жалбоподателя е бил призован за мобилизация, налице ли е нежелание на търсеция закрила да отбие военната си служба, респ. каква е причината, след което да се постановява решение. Наред с това, следва да се извърши и нова преценка за наличието на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на оспорващия, като се анализира подробно ситуацията в страната на произход на оспорващия/ представения военен билет в хода на съдебните производства, да се анализират и съберат доказателства за лица, които са напуснали Р. федерация и какво би се случило ако се завърне оспорващият в страната си на произход, дали ще бъде арестуван и дали ще бъде изпратен на фронта, за да воюва с оглед образованието му и трудова заетост, и се обсъдят и останалите предпоставки по чл.8 и чл.9 от ЗУБ, да се събере информация дали руски гражданин, който е отбил военната си служба откаже да бъде мобилизиран и какво ще се случи с него и дали същият ще бъде подложен на преследване в Р. федерация.

Предвид изложеното по-горе, преписката следва да се върне на компетентния административен орган за произнасяне по същество по молбата на М. С. Н. за предоставяне на международна закрила като съобрази мотивите на настоящото решение в срока по чл. 85, ал. 5 ЗУБ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от 19.02.2024г. на М. С. Н., гражданин на Р. Ф., ЛНЧ [ЕГН], чрез процесуален представител, **Решение № 2132/01.02.2024г.** на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, **в частта, с която е отказано предоставяне на хуманитарен статут.**

ВРЪЩА делото като преписка **в тази част** на Председателя на ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по молба за предоставяне на международна закрила на М. С. Н. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му до страните чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: